

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad la 17 ianuarie 2011 — Vinkov/Nachalnik Administrativno-nakazatelna deinost

(Cauza C-27/11)

(2011/C 145/03)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Anton Vinkov

Intimată: Nachalnik Administrativno-nakazatelna deinost v otdel „Patna politisia” na Stolichna Direktsia na vatsreshnite raboti

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile legislației naționale aplicabile, precum cele din acțiunea principală, în măsura în care se referă la efecte juridice ale unei decizii de impunere a unei sancțiuni financiare pentru săvârșirea unei contravenții, în speță a unui accident de circulație, emisă de o autoritate administrativă, trebuie să fie interpretate în conformitate cu dispozițiile prevăzute în tratate sau în dreptul derivat în domeniul „spațiului de libertate, securitate și justiție” și/sau eventual în domeniul transporturilor?

2. Din dispozițiile prevăzute în tratate și din măsurile adoptate în temeiul acestora în domeniul „spațiului de libertate, securitate și justiție” referitoare la cooperarea judiciară în materie penală, de la articolul 82 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) TFUE, precum și în domeniul transporturilor, de la articolul 91 alineatul (1) litera (c) din acest tratat, rezultă **că sancțiunile administrative aplicate pentru săvârșirea unor infracțiuni rutiere care pot fi calificate drept „minore”** în sensul articolului 2 din Protocolul nr. 7 la CEDO și în coroborare cu acesta, intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii?

3. **În cazul în care răspunsul la a doua întrebare este afirmativ, trebuie să se răspundă și la întrebările următoare:**

3.1. **În condițiile din cauza principală, o contravenție de la normele de circulație rutieră reprezintă o „infracțiune minoră” în sensul dreptului Uniunii, în cazul în care sunt întrunite următoarele împrejurări:**

(a) fapta care a condus la accidentul de circulație, în urma căruia au rezultat pagube materiale, a fost săvârșită cu vinovăție și este sancționată contravențional;

(b) în funcție de valoarea sancțiunii financiare prevăzute, decizia de impunere a sancțiunii poate sau nu poate fi atacată în instanță, iar persoana în cauză are sau nu are posibilitatea de a dovedi că nu se face vinovată de săvârșirea faptei reținute în sarcina sa;

(c) numărul de puncte de control indicat în decizie este retras în mod automat începând cu momentul de la care decizia produce efecte;

(d) în cadrul noului sistem al permiselor de conducere cu puncte, la eliberarea cărora se atribuie un anumit număr de puncte cu ajutorul cărora se ține evidența infracțiunilor rutiere săvârșite, se iau în calcul și punctele de control retrase în mod automat ca urmare a unor decizii de aplicare a unor sancțiuni administrative ce nu pot fi atacate;

(e) în cazul contestării în instanță a măsurii administrative coercitive de retragere a permisului de conducere ca urmare a decăderii din dreptul de a conduce autovehicule, care intervine în mod automat prin retragerea tuturor punctelor de control acordate inițial, nu are loc un control jurisdicțional prealabil al legalității deciziilor de aplicare a unor sancțiuni administrative ce nu pot fi atacate și prin care au fost retrase puncte de control.

3.2. Dispozițiile prevăzute la articolul 82 TFUE și, dacă este cazul, la articolul 91 alineatul (1) litera (c) din acest tratat, și măsurile adoptate în temeiul dispozițiilor menționate, precum și Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare permit neaplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare în privința măsurilor referitoare la îmbunătățirea siguranței rutiere și în privința deciziei de impunere a unei sancțiuni financiare **în cazul săvârșirii unei infracțiuni rutiere care, în condițiile din acțiunea principală, ar putea fi calificată potrivit dreptului Uniunii drept „minoră”, atunci când statul membru a stabilit** că nu trebuie să respecte cerințele referitoare la posibilitatea de a formula o cale de atac în fața unei instanțe competente și în materie penală, precum și pe cele referitoare la aplicarea normelor de procedură naționale privind acțiunea împotriva punerii sub acuzație pentru săvârșirea unei infracțiuni?

4. **În cazul în care răspunsul la a doua întrebare este negativ, se solicită să se răspundă la următoarele întrebări:**

Dispozițiile prevăzute la articolul 82 TFUE, și, dacă este cazul, la articolul 91 alineatul (1) litera (c) din acest tratat, și măsurile adoptate în temeiul dispozițiilor menționate, precum și Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare, **permit unui stat membru să nu aplice în mod discreționar acest principiu în cazul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare sau în cazul măsurile referitoare la îmbunătățirea siguranței rutiere din dreptul Uniunii** — în condițiile în care acest stat a prevăzut într-un act normativ să nu respecte cerințele referitoare la posibilitatea de a formula o cale de atac în fața unei instanțe competente și în materie penală, precum și cele referitoare la aplicarea normelor de procedură naționale privind acțiunea împotriva punerii sub acuzare pentru săvârșirea unei infracțiuni — în privința unei decizii de impunere a unei sancțiuni financiare în cazul săvârșirii unei infracțiuni rutiere, în condițiile acțiunii principale atunci când sunt întrunite următoarele elemente:

- (a) fapta care a condus la accidentul de circulație, în urma căruia au rezultat pagube materiale, a fost săvârșită cu vinovăție și este sancționată contravențional;
- (b) în funcție de valoarea sancțiunii financiare prevăzute, decizia de impunere a sancțiunii poate sau nu poate fi atacată în instanță, iar persoana în cauză are sau nu are posibilitatea de a dovedi că nu se face vinovată de săvârșirea faptei reținute în sarcina sa;
- (c) numărul de puncte de control indicat în decizie este retras în mod automat începând cu momentul de la care decizia produce efecte;
- (d) în cadrul noului sistem al permiselor de conducere cu puncte, la eliberarea cărora se atribuie un anumit număr de puncte cu ajutorul cărora se ține evidența infracțiunilor rutiere săvârșite, se iau în calcul și punctele de control retrase în mod automat ca urmare a unor decizii de aplicare a unor sancțiuni administrative ce nu pot fi atacate;
- (e) în cazul contestării în instanță a măsurii administrative coercitive de retragere a permisului de conducere ca urmare a decăderii din dreptul de a conduce autovehicule, care intervine în mod automat prin retragerea tuturor punctelor de control acordate inițial, nu are loc un control jurisdicțional prealabil al legalității deciziilor de aplicare a unor sancțiuni administrative ce nu pot fi atacate și prin care au fost retrase puncte de control.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungaria) la 21 ianuarie 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (succesor în drepturi al Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)/Gazdasági Versenyhivatal

(Cauza C-32/11)

(2011/C 145/04)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Părțile din acțiunea principală

Recurente: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (succesor în drepturi al Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)

Intimat: Gazdasági Versenyhivatal

Întrebarea preliminară

Pot fi considerate acorduri contrare articolului 101 alineatul (1) TFUE (care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței în cadrul pieței interne) acele acorduri bilaterale încheiate între o societate de asigurare și anumite service-uri sau între o societate de asigurare și o asociație a service-urilor în temeiul cărora tariful orar de reparație plătit service-ului de societatea de asigurare pentru repararea autovehiculelor asigurate la aceasta depinde, printre alți factori, de numărul și de procentul de asigurări semnate cu societatea de asigurare prin intermediul service-ului, care acționează în calitate de agent de asigurări al respectivei societăți de asigurare?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Germania) la 28 ianuarie 2011 — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm

(Cauza C-40/11)

(2011/C 145/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg